

Súd: Krajský súd Trnava  
Spisová značka: 23Co/134/2022  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2122205194  
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 12. 2022  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubica Bundzelová  
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2022:2122205194.1

## Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Ľubica Bundzelová a sudcov: JUDr. Janka Benkovičová a Mgr. Matúš Staríček, v spore žalobkyne: Tatra banka, a.s., so sídlom Hodžovo námestie 3, Bratislava, IČO: 00 686 930, zast: RASLEGAL, s. r. o., so sídlom Mostová 2, Bratislava, IČO: 36 855 561, proti žalovanej: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. D. XX, zast.: VESTENICKÁ & BD advokátska kancelária, s.r.o., so sídlom Ševčenkova 5, Bratislava, IČO: 50 217 020, o určenie neúčinnosti darovacej zmluvy, o nariadenie neodkladného opatrenia, o odvolaní žalovanej proti výroku I. uznesenia Okresného súdu Trnava č. k. 11C/40/2022 - 33 zo dňa 16. augusta 2022, takt

### rozhodol:

Uznesenie súdu prvej inštancie sa vo vyhovujúcom výroku I. **p o t v r d z u j e .**

### odôvodnenie:

Napadnutým uznesením súd prvej inštancie výrokom I. nariadil neodkladným opatrením žalovanej, aby sa dočasne zdržala nakladania s nehnuteľnosťami vedenými Okresným úradom Trnava, katastrálnym odborom, nachádzajúcimi sa v okrese Trnava, obci C., katastrálnom území C., zapísanými na liste vlastníctva č. XXX ako

- rodinný dom so súpisným číslom XX, postavený na pozemku parc. č. 288/2,
- pozemok parcela reg. „C“ č. 288/1, o výmere 717 m<sup>2</sup> - zastavaná plocha a nádvorie,
- pozemok parcela reg. „C“ č. 288/2, o výmere 150 m<sup>2</sup> - zastavaná plocha a nádvorie,
- pozemok parcela reg. „C“ č. 288/3, o výmere 25 m<sup>2</sup> - zastavaná plocha a nádvorie,
- pozemok parcela reg. „C“ č. 288/4, o výmere 23 m<sup>2</sup> - zastavaná plocha a nádvorie,
- pozemok parcela reg. „C“ č. 289/1, o výmere 1.044 m<sup>2</sup> - orná pôda,

ktorá povinnosť nenakladať je povinnosťou nepreviesť vlastnícke právo k týmto nehnuteľnostiam kúpnu zmluvou, darovacou zmluvou, zámennou zmluvou, nevložiť tieto nehnuteľnosti ako nepeňažný vklad do základného imania obchodnej spoločnosti alebo družstva, nezaťažiť tieto nehnuteľnosti záložným právom, vecným bremenom, nezriaďiť zabezpečovací prevod vlastníckeho práva k týmto nehnuteľnostiam, tieto nehnuteľnosti neprenajať, nevypožičať, neodstrániť, nezničiť, nepoškodiť, neurobiť neupotrebitelnými, nezriaďiť na týchto nehnuteľnostiach stavbu a nenakladať s nehnuteľnosťami takým spôsobom, ktorým by v katastri nehnuteľností došlo ku zmene parcelného čísla, súpisného čísla alebo ku zmene tvaru a/alebo hraníc týchto nehnuteľností, a to až do právoplatného skončenia konania vo veci samej. Výrokom II. prvoinštančný súd návrh na nariadenie neodkladného opatrenia vo zvyšku zamietol.

Súd prvej inštancie uznesenie po citovaní § 324 ods. 1, § 325 ods. 1 a ods. 2 písm. c) a d), § 326 ods. 1 a 2, § 328 ods. 1 až 3, § 329 ods. 1 a 2, § 330 ods. 1 a 2, § 331 ods. 1 až 3, § 332 ods. 1, § 333, § 334 zák. č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP), vecne odôvodnil tým, že súd sa oboznámil s návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia vrátane žaloby, ako aj s prílohami a tiež s výpisom z LV č. XXX pre k. ú. E. vyžiadaným v súlade s § 185 ods. 2 CSP. Súdom mal v súvislosti s návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia z príloh k návrhu za osvedčené, že žalobkyňa ako

veriteľ, F. B. ako dlžník a G. B. ako ručiteľka uzavreli dňa 13.02.2019 zmluvu o splátkovom úvere č. 8080013621 a dohodu o ručení, na základe ktorej bol dlžníkovi poskytnutý úver vo výške 30.000,- eur, ktorý úver bol mimoriadne zosplatený dňa 12.02.2021 a dlžník a ručiteľka boli vyzvaní na zaplatenie dlžnej sumy v celkovej výške 26.777,58 eur. Žalobkyňa si svoju pohľadávku uplatnila na upomínacom súde, ktorý dňa 08.08.2022 žalobe vyhovel vydaním platobného rozkazu. Ďalej mal súd za osvedčené, že žalovaná nadobudla titulom darovacej zmluvy, vkladom povoleným dňa 23.03.2021, nehnuteľnosti evidované na liste vlastníctva č. XXX pre k. ú. C., aj rodinný dom súpisné číslo XX, keď zároveň adresu C. D. XX majú evidovanú ako adresu pobytu dlžník a ručiteľka v zmluve o úvere.

Predmetom konania vo veci samej v prejednávanej veci je určenie neúčinnosti darovacej zmluvy, ktorou sa mali dlžník a ručiteľka zbaviť majetku, z ktorého by mohla byť uspokojená pohľadávka žalobkyne.

Súd mal za to, že žalobkyňa osvedčila pravdepodobnosť svojej pohľadávky vo výške 26.777,58 eur voči dlžníkovi a ručiteľke, pričom v tejto veci podala žalobu na upomínací súd o zaplatenie uvedenej sumy s príslušenstvom, pričom upomínací súd žalobu považoval za dôvodnú a vyhovel jej v celom rozsahu vydaním platobného rozkazu. Zároveň bolo osvedčené, že po vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru dňa 12.02.2021 boli nehnuteľnosti evidované na liste vlastníctva č. XXX pre k. ú. C. prevedené dňa 23.03.2021 darovacou zmluvou na žalovanú. Hoci z listu vlastníctva nevyplýva, že predchádzajúcimi vlastníkmi nehnuteľností boli dlžník a ručiteľka (ktorú okolnosť nemá žalobkyňa možnosť preukázať), vzhľadom na ich trvalý pobyt na adrese C. D. XX a súpisné číslo XX rodinného domu vo C., je táto okolnosť vysoko pravdepodobná, a teda nie je vylúčená. Z uvedeného po posúdení časových súvislostí a s poukazom na trvalý pobyt žalovanej, dlžníka a ručiteľky, ich zhodné priezviská, ako aj s poukazom na vekový rozdiel medzi nimi (z čoho možno usudzovať príbuzenský pomer), možno mať pre účely vydania neodkladného opatrenia za osvedčené (a teda nie vylúčené), že k uzavretiu darovacej zmluvy došlo s úmyslom zmať dosiahnutie účelu odporovacej žaloby. Uvedeným konaním sa zjavne oslabila pozícia žalobkyne ako veriteľa dlžníka a ručiteľky, pretože boli prevedené nehnuteľnosti, z ktorých by mohla žalobkyňa ako veriteľ svoju zatiaľ nejudikovanú, ale predbežne osvedčenú pohľadávku uspokojiť, keď bolo súdom (v súlade s § 185 ods. 2 CSP) zistené, že dlžník a ručiteľka nevlastnia taký nehnuteľný majetok, z ktorého by bolo možné uspokojenie pohľadávky žalobkyne ako veriteľa (pozn. dlžník vlastní iba podiel 1/10 na ornej pôde a ručiteľka nevlastní žiadne nehnuteľnosti). Žalobkyňa osvedčila dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana, keďže osvedčila svoj nárok voči dlžníkovi a ručiteľke, ktorí sa s najväčšou pravdepodobnosťou zbavujú majetku, pričom žalobou chce zabrániť ďalšiemu nakladaniu s majetkom, z ktorého by mohla dosiahnuť uspokojenie svojich nárokov, a tým odstrániť neistotu vo svojom postavení a zabrániť neúspešnosti exekúcie.

Podporne súd poukazuje na uznesenie Krajského súdu v Trnave č. k. 10Co/31/2018 -158 zo dňa 05.04.2018, v ktorom odvolací súd uviedol, že „procesná ochrana neodkladným opatrením sa môže poskytnúť žalobcovi i z dôvodu obavy z ohrozenia exekúcie v prípade, ak je nárok, ktorého uspokojenie má byť predmetom ohrozenej exekúcie, ešte iba v štádiu prebiehajúceho konania vo veci samej (por. rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, ďalej len NS SR sp. zn. 2MCdo 5/2005).“

Žalobkyňa osvedčila dôvodnosť a trvanie chráneného nároku. Žalobkyňa zároveň osvedčila aj potrebu neodkladnej úpravy pomerov, keď nie je vylúčené, že v budúcnosti môže dôjsť k ďalšiemu nakladaniu s nehnuteľnosťami v zmysle ich zbavovania sa žalovanou za účelom zmarenia uspokojenia pohľadávky žalobkyne ako veriteľa dlžníka a ručiteľky. Nevyhnutnosť nariadenia neodkladného opatrenia teda spočíva v tom, že vymožitelnosť pohľadávky žalobkyne je ohrozená, pričom nariadením neodkladného opatrenia sa zabezpečí, aby sa v prípade úspechu odporovacej žaloby mohla žalobkyňa uspokojiť z majetku, ktorý z ušiel z dispozície dlžníka a ručiteľky.

V tejto súvislosti súd odkazuje na uznesenie Krajského súdu v Trnave č. k. 11Co/48/2016 - 123 zo dňa 09.02.2016, ktorým odvolací súd zmenil napadnuté uznesenie Okresného súdu Trnava, ktorým tento zamietol návrh žalobcu na nariadenie predbežného opatrenia (teraz neodkladného opatrenia) a zmenil ho tak, že nariadil predbežné opatrenie, ktorým žalovanej strane nariadil zdržať sa konania,

ktorým by predala, darovala, založila, zaťažila nehnuteľnosť. V uvedenom uznesení odvolací súd uviedol, že „sa rovnako nestotožnil so súdom prvého stupňa v tom, že by žalobca v návrhu na nariadenie predbežného opatrenia žiadnym spôsobom neosvedčil nevyhnutnosť ním navrhovanej dočasnej úpravy pomerov. Ustanovenia O.s.p. citované v odôvodnení napadnutého uznesenia súdu prvého stupňa vymedzujú možnosť nariadenia predbežného opatrenia nielen vtedy, ak je tu tzv. všeobecná potreba dočasnej úpravy pomerov účastníkov, ale aj vtedy, ak sa má zabezpečiť reálna vykonateľnosť súdneho rozhodnutia. V prípade predbežných opatrení slúžiacich zamedzeniu obavy z ohrozenia výkonu rozhodnutia potom zabezpečením reálnej vykonateľnosti súdneho rozhodnutia treba rozumieť opatrenia spôsobilé odvrátiť stav, pri ktorom by v dôsledku možného počínania z rozhodnutia povinnej osoby (ďalej tiež „povinný“), obvykle aj v súčinnosti s inými osobami stojacimi mimo okruh účastníkov konania v konkrétnej veci mohlo dôjsť buď k úplnému vylúčeniu možnosti osoby z rozhodnutia oprávnenej (ďalej tiež „oprávnený“) úspešne sa domôcť núteného splnenia uloženej povinnosti, alebo prinajmenšom k podstatnému sťaženiu prístupu oprávneného k uplatneniu takejto možnosti (oboje za predpokladu, že navzdory existencii vykonateľného rozhodnutia povinný odmietne uloženú povinnosť splniť dobrovoľne). Existencia takejto obavy nie je síce prítomnou vždy, na jej prítomnosť však nemožno usudzovať len z vyvíjania povinným aktivít týkajúcich sa či už jeho majetku, alebo iných faktorov podmieňujúcich schopnosť splnenia povinnosti (o ktorú v konaní ide), ale v širších súvislostiach. Tými je napr. vo vzťahu k majetku spôsobilému na uspokojenie pohľadávky tvoriacej predmet sporu otázka existencie iného majetku povinného, teda konkrétne aj vyhodnotenie, či po naplnení hroziacej obavy zbavenia sa povinným nejakého majetku tomuto ostane ešte nejaký iný majetok, spôsobilý poslúžiť potenciálnemu exekučnému vymoženiu prisúdenej pohľadávky. V prípadoch nakladania s vlastníckym právom k nehnuteľnostiam totiž v zásade platí, že ak by povinný už urobil právny úkon smerujúci k zbaveniu sa ním vlastníctva; niet tu prakticky žiadneho efektívneho prostriedku schopného zabrániť aj evidenčnej zmene vlastníckeho práva v katastri. Práve preto robenie faktických úkonov smerujúcich k prevodu vlastníctva (ktorých absencia v prejednávanej veci bola konštatovaná súdom prvého stupňa a jej dôsledkom zamietnutie návrhu na nariadenie predbežného opatrenia), pritom nemá na potrebu úpravy pomerov predbežným opatrením zásadný vplyv.“

Pri zohľadnení všetkých relevantných okolností prípadu v danom štádiu súd zhodnotil situáciu ako dôvod na dočasnú úpravu pomerov strán sporu, a síce dočasné obmedzenie vlastníckeho práva žalovanej k predmetným nehnuteľnostiam uložením jej povinnosti zdržať sa nakladania s nimi vo výroku konkretizovaným spôsobom, a síce nepreviesť vlastnícke právo k týmto nehnuteľnostiam kúpnu zmluvou, darovacou zmluvou, zámennou zmluvou, nevložiť tieto nehnuteľnosti ako nepeňažný vklad do základného imania obchodnej spoločnosti alebo družstva, nezaťažiť tieto nehnuteľnosti záložným právom, vecným bremenom, nezriaďiť zabezpečovací prevod vlastníckeho práva k týmto nehnuteľnostiam, tieto nehnuteľnosti neprenajať, nevypožičať, neodstrániť, nezničiť, nepoškodiť, neurobiť neupotrebitelnými, nezriaďiť na týchto nehnuteľnostiach stavbu a nenakladať s nehnuteľnosťami takým spôsobom, ktorým by v katastri nehnuteľností došlo ku zmene parcelného čísla, súpisného čísla alebo ku zmene tvaru a/alebo hraníc týchto nehnuteľností.

Nariadené neodkladné opatrenie nie je pritom neprimeraným zásahom do práv žalovanej, pretože má len dočasný charakter a nemení sa ním podstata vecného práva žalovanej - vlastnícke právo k predmetným nehnuteľnostiam. Nariadením tohto neodkladného opatrenia sa teda nevytvorí nenávratný a nenapraviteľný stav v právnych vzťahoch strán sporu, iba sa pre nerušené judikovanie vo veci samej dočasne zabráni žalovanej nakladať s nehnuteľnosťami, aby tak nebola zmarená žaloba žalobkyne. V dôsledku nariadeného neodkladného opatrenia ani nevznikne neprimeraná ujma na strane žalovanej, ani nevznikne neprimeraná výhoda na strane žalobkyne.

Žalobkyňa navrhla vydanie neodkladného opatrenia v zmysle zákazu nakladania s nehnuteľnosťami, keď síce spôsoby nenakladania konkrétne uviedla, ale uviedla tiež pojem „najmä“, ktorý je neprimerane široký. Súd potom pri špecifikácii nenakladania s nehnuteľnosťami vychádzal z obsahu petitu návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, avšak upravil formuláciu zákazu nakladania tak, že odstránil demonštratívny výpočet. Súd teda vo výroku I. uznesenia konkrétne uviedol spôsoby nenakladania s nehnuteľnosťami, ktoré sa žalovanej zakazujú, a vo výroku II. návrh vo zvyšnej časti zamietol.

Súd pritom odkazuje na uznesenie Krajského súdu v Trnave č.k. 10Co/31/2018 -158 zo dňa 05.04.2018, v ktorom odvolací súd uviedol, že „pri konkretizácii nenakladania so záložnými právami, bolo potrebné vychádzať z obsahu petitu návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia a korigovať navrhovanú formuláciu všeobecného zákazu nakladania so záložnými právami (s demonštratívnym výpočtom). Dôvodné bolo uprednostniť jednoznačné vymedzenie nenakladania so záložným právom, nie príkladným výpočtom (najmä), ale presným špecifikovaním úkonov nenakladania so záložným právom, t. j. nezačať výkon záložných práv, nepostúpiť práva zo záložných práv inému, nevykonať právny úkon, ktorým by došlo k scudzeniu, zaťaženiu alebo obmedzeniu práv k nehnuteľnostiam, ku ktorým sú záložné práva zriadené. Príliš všeobecne formulovaný zákaz nakladania s právami (vrátane formulácie „akékoľvek obmedzenie práv“) vedie k neprimeranému obmedzovaniu povinných osôb a k nevykonateľnosti súdnych rozhodnutí. Odvolací súd preto podľa § 388 CSP napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdil s tým, že nenakladanie so záložným právom upresnil jednoznačným vymedzením navrhovaných úkonov (v petite návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia), bez demonštratívneho výpočtu (slovom „najmä“) a všeobecnej formulácie „akéhokoľvek“ obmedzenia práv k nehnuteľnostiam.“

Súd dodáva, že na vydanie neodkladného opatrenia bola splnená aj tá podmienka v zmysle § 324 ods. 3 CSP, a sice že sledovaný účel nemožno dosiahnuť zabezpečovacím opatrením, pretože žalovaná nie je dlžníkom žalobkyne, a teda nebolo by možné nariadiť zabezpečovacie opatrenie.

Súd prvej inštancie o nároku na náhradu trov konania nerozhodol, nakoľko o tomto nároku bude rozhodnuté v konečnom rozhodnutí, keďže ďalej pokračuje konanie o žalobe vo veci samej.

Proti uzneseniu súdu prvej inštancie, výlučne voči vyhovujúcemu výroku I., podala odvolanie žalovaná prostredníctvom právnej zástupkyne z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. f/ a h/ CSP.

V odvolaní uviedla, že súd prvej inštancie v odôvodnení napadnutého uznesenia konštatuje, že po posúdení časových súvislostí a s poukazom na trvalý pobyt žalovanej, dlžníka a ručiteľky, ich zhodné priezviská, ako aj s poukazom na vekový rozdiel medzi nimi, možno mať pre účely vydania neodkladného opatrenia za osvedčené, že k uzavretiu darovacej zmluvy došlo s úmyslom zmariť uspokojenie pohľadávky žalobkyne. Uvedeným konaním dlžníka a ručiteľky sa zjavne oslabila pozícia žalobkyne ako veriteľa, kedy boli prevedené nehnuteľnosti, z ktorých mohla žalobkyňa uspokojiť svoju pohľadávku, pričom súd zistil, že dlžník a ručiteľka nevlastnia majetok, z ktorého by bolo možné pohľadávku žalobkyne uspokojiť. Uvedené zistenia súdu prvej inštancie považuje žalovaná za nesprávne a neopodstatnené. V prvom rade darovacou zmluvou previedol vlastnícke právo k nehnuteľnostiam iba dlžník, ktorý predmetné nehnuteľnosti pôvodne nadobudol darovaním, čo vyplýva z čiastočného výpisu z listu vlastníctva č. XXX, na ktorom je zapísaný ešte ako pôvodný vlastník dlžník. V prejednávanom prípade nielenže úmyslom dlžníka nebolo poškodiť veriteľa, o čom svedčia aj viaceré skutočnosti, ale navyše žalovaná ani o žiadnom úmysle dlžníka ukrátiť svojho veriteľa žiadnu vedomosť nemala a rovnako ani vzhľadom na okolnosti daného prípadu mať nemohla, teda úmysel dlžníka nemohla ani pri náležitej starostlivosti poznať. Uvedenú skutočnosť potvrdzuje aj fakt, že v prípade akejkoľvek vedomosti o takomto úmysle dlžníka, by žalovaná ani k uzavretiu darovacej zmluvy nepristúpila z dôvodu hroziacej obavy z uplatnenia práva oprávnenou osobou odporovať tento právny úkon, s čím by žalovaná mala nepochybne spojené ťažkosti, teda pre prípad ukrátenia veriteľa nebola s tým ani uzrozumená. Aj keď sa v danom prípade (v prípade úkonu medzi dlžníkom a jemu blízkymi osobami) úmysel dlžníka a vedomosť druhej strany o tomto úmysle predpokladá (prezumeje), to ešte bez ďalšieho automaticky neznamená, že úmysel dlžníka nemusí existovať. Preukázaniu skutočnosti, že druhá strana nemohla ani pri náležitej starostlivosti úmysel dlžníka poznať, musí predchádzať aj existencia samotného úmyslu dlžníka, čo však v danom prípade nie je splnené.

Žalovaná poukazuje na skutočnosť, že predmetom zmluvy o splátkovom úvere uzavretej medzi dlžníkom a ručiteľkou a žalobkyňou na strane veriteľa bolo poskytnutie úveru na účely podnikania dlžníka. Ako

vyplýva z obsahu zmluvy o splátkovom úvere, v danom prípade bol dlžníkovi ako fyzickej osobe podnikateľovi žalobkyňou poskytnutý úver na účely jeho podnikania. Nakoľko však žalovaná nemá a ani v čase uzavretia odporovaného právneho úkonu nemala žiadnu vedomosť o podnikateľských aktivitách a ich výsledkoch, nemohla mať vedomosť ani o záväzkoch dlžníka, teda ani o poskytnutom splátkovom úvere, keďže sa nejedná o bežnú rodinnú záležitosť. Žalovaná nie je ani osobou oprávnenou nahliadať do účtovnej evidencie dlžníka ako účtovnej jednotky a na tento úkon nebola ani dlžníkom nikdy splnomocnená. Navyiac za účelom zabezpečenia pohľadávky nebolo v prospech žalobkyne zriadené ani záložné právo k nehnuteľnostiam, ktoré boli predmetom darovacej zmluvy. Z uvedených dôvodov žalovaná nemala reálnu možnosť sa o pohľadávke žalobkyne voči dlžníkovi dozvedieť ani z katastra nehnuteľností, obzvlášť o údajnom ukracujúcom úmysle dlžníka, a preto pri nadobúdaní darovaných nehnuteľností bola nepochybnou dobromyseľnou.

Tvrdenia žalobkyne o ukracujúcom úmysle dlžníka sa nezakladajú na pravde a tieto žalobkyňa ani žiadnym spôsobom nepreukázala. Tieto tvrdenia vyvracia už fakt, že dlžník okrem nehnuteľností v zmysle darovacej zmluvy má naďalej vo vlastníctve aj nehnuteľnosti zapísané na liste vlastníctva č. XXX nachádzajúce sa v k. ú. E. v okrese Trnava. Z uvedeného možno logicky vyvodiť, že v prípade, ak by dlžník mal úmysel ukrátiť žalobkyňu, zbavil by sa všetkého svojho majetku, a nie len jeho časti. Okrem nehnuteľného majetku dlžník vlastní aj ďalší majetok, a to 100 % obchodný podiel v obchodnej spoločnosti Export - Import s.r.o., kde je zároveň aj konateľom, teda má aj zabezpečený pravidelný príjem, z ktorého je možné tiež pohľadávku žalobkyne uspokojiť. Čo sa týka ručiteľky, rovnako je naďalej vlastníčkou 100 % obchodného podielu v obchodnej spoločnosti REMINI s.r.o., kde je taktiež aj konateľkou. Žalovaná preto nemohla mať žiadne pochybnosti o tom, že by dlžník, prípadne ručiteľka chceli ukrátiť svojho veriteľa, keďže naďalej podnikajú, dosahujú príjem a disponujú aj ďalším nehnuteľným a hnutelným majetkom, ako aj inými majetkovými právami. S ohľadom na okolnosti daného prípadu, ako aj správanie a konanie dlžníka, má žalovaná za to, že akýkoľvek žalobkyňou tvrdený úmysel dlžníka ukrátiť veriteľa, nemohla rozpoznať ani pri vynaloženej náležitej starostlivosti, keďže ani žiadny úmysel dlžníka, prípadne ručiteľky v danom čase nebol daný. V čase uzavretia odporovaného právneho úkonu nebol dlžníkovi uložený ani žiadny zákaz nakladať so svojím majetkom, pričom jeho oprávnenie nakladať s majetkom nebolo ani žiadnym spôsobom obmedzené. So svojím majetkom mohol voľne disponovať, kedy prevodom svojho vlastníckeho práva neporušil žiadny uložený zákaz. V tejto súvislosti žalovaná poukazuje aj na rozhodovaciu prax vyšších súdnych autorít, v zmysle ktorých sa blízka osoba môže účinne brániť proti žalobe o odporovateľnosti právneho úkonu, ak hodnoverným spôsobom preukáže, že pri uzatváraní odporovaného právneho úkonu postupovala s takou náležitou starostlivosťou, aby ukracujúci úmysel rozpozнала alebo sa aspoň mohla o ňom dozvedieť (napr. uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Obdo/4/2016 zo dňa 30.03.2017).

Nielenže v prospech žalobkyne nebolo zriadené záložné právo k prevádzaným nehnuteľnostiam, ale navyiac predmetné nehnuteľnosti v čase uzatvorenia zmluvy o splátkovom úvere (13.02.2019) boli zaťažené v prospech iného veriteľa, a to v prospech F. H., I. na základe zmluvy o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam zo dňa 12.02.2018 za účelom zabezpečenia pohľadávky veriteľa vo výške 106.400,- eur vrátane jej príslušenstva vyplývajúcej zo zmluvy o úvere na bývanie č. 1838290522 uzavretej so žalovanou ako dlžníkom, o čom žalobkyňa mala/mohla mať vedomosť. V dôsledku refinancovania poskytnutého úveru došlo k zmene záložného veriteľa, kedy dňa 27.06.2019 došlo na základe záložnej zmluvy uzavretej s dlžníkom ako záložným veriteľom k zriadeniu záložného práva k predmetným nehnuteľnostiam v prospech banky J. J., I. za účelom zabezpečenia pohľadávky vyplývajúcej zo zmluvy o splátkovom úvere č. 5156198706 vo výške 106.000,- eur, ktorej vklad bol do katastra nehnuteľností zapísaný dňom 30.07.2019, teda ešte pred uzavretím odporovaného právneho úkonu. S poukazom na uvedené nielenže darované nehnuteľnosti boli zaťažené už v čase vzniku pohľadávky žalobkyne voči dlžníkovi, ale tieto boli zaťažené záložným právom aj v čase darovania. Po darovaní došlo opäť k refinancovaniu už poskytnutého pôvodného úveru na bývanie, na základe čoho došlo opäť iba k zmene záložného veriteľa, ktorým je v súčasnosti D. E. H., I., ako vyplýva z aktuálneho listu vlastníctva č. XXX pre katastrálne územie C..

Žalovaná namieta skutkové zistenia súdu prvej inštancie, ktorý dospel k tomu, že dlžník ani ručiteľka nemajú mať žiadny majetok, z ktorého by bolo možné pohľadávku žalobkyne uspokojiť. Z katastra

nehnutelností vyplýva, že dlžník je doposiaľ vlastníkom nehnuteľností zapísaných na liste vlastníctva č. XXX, nachádzajúcich sa v k. ú. E., obec E., okres Trnava, kde je síce podielovým spoluvlastníkom v podiele o veľkosti 1/10, ale prepočítaním spoluvlastníckych podielov je zrejmé, že na dlžníka pripadajú pozemky o rozlohe 647 m<sup>2</sup>. Zo zmluvy o splátkovom úvere uzavretej so žalobkyňou vyplýva, že predmetom bolo poskytnutie splátkového úveru iba vo výške 30.000,- eur, pričom podľa žalobkyňou predloženého aktuálneho stavu úveru celková pohľadávka žalobkyne vrátane zmluvných úrokov, úrokov z omeškania a dlžných poplatkov ku dňu vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru predstavuje výšku 26.777,58 eur, ktorú je nepochybne možné uspokojiť aj z doterajšieho majetku dlžníka. Žalovaná zdôrazňuje, že dlžník naďalej vykonáva podnikateľskú činnosť prostredníctvom obchodnej spoločnosti Export - Import s.r.o., z ktorej preukázateľne dosahuje aj príjem a taktiež disponuje aj majetkom spôsobilým uspokojiť pohľadávku žalobkyne. Taktiež za účelom zabezpečenia pohľadávky žalobkyne bolo žalobkyňi zo strany ručiteľky poskytnuté ručiteľské vyhlásenie, teda pohľadávku žalobkyne je možné uspokojiť aj z príjmu a majetku ručiteľky, ktorá je spoločníkom a konateľom obchodnej spoločnosti REMINI s.r.o. Aj s poukazom na uvedené, kedy majetok a príjmy dlžníka a ručiteľky postačujú na uspokojenie pohľadávky žalobcu, nie sú splnené predpoklady na úspešné odporovanie právneho úkonu, a preto aj obava žalobkyne, že by v budúcnosti mohlo dôjsť k zmareniu exekúcie, je nedôvodná.

Jedným z predpokladov aktívnej vecnej legitímácie veriteľa na podanie odporovacej žaloby je skutočnosť, že dlžníkové právne úkony ukracujú uspokojenie pohľadávky veriteľa, čo však v danom prípade nie je splnené. Bremeno tvrdenia a dôkazné bremeno o tom, že dlžníkové právne úkony ukracujú uspokojenie jeho pohľadávky nesie veriteľ (napr. rozhodnutia NS ČR sp. zn. 21 Cdo 549/2001, sp. zn. 30 Cdo 2435/2006). Pričom uvedené platí aj v prípade, kde preukázanie úmyslu dlžníka nie je podmienkou odporovateľnosti, teda pri právnych úkonoch urobených medzi dlžníkom a osobami jemu blízkymi, nakoľko z ust. § 42a ods. 1 Občianskeho zákonníka vyplýva, že veriteľ musí aj za tejto situácie tvrdiť a preukázať, že odporovaný právny úkon v skutočnosti ukracuje uspokojenie jeho pohľadávky. Právnym úkonom môže dôjsť k ukráteniu pohľadávky veriteľov len vtedy, keď majetok dlžníka nestačí na uspokojenie pohľadávky veriteľa. V opačnom prípade nemožno hovoriť o ukrátení pohľadávky veriteľa. V tejto súvislosti je potrebné uviesť, že aj napriek prevodu vlastníckeho práva k darovaným nehnuteľnostiam, dlžník preukázateľne disponuje ďalším majetkom spôsobilým na uspokojenie pohľadávky žalobkyne. Dlžníkové právne úkony ukracujú uspokojenie vymáhateľnej pohľadávky veriteľa vtedy, ak vedú k zmenšeniu majetku dlžníka a ak v dôsledku nich vzniknuté zmenšenie majetku má súčasne za následok, že veriteľ nemôže dosiahnuť uspokojenie svojej pohľadávky z majetku dlžníka, pričom ak by nebolo týchto úkonov, mohol by svoju pohľadávku z majetku dlžníka uspokojiť. K ukráteniu uspokojenia pohľadávky veriteľa teda nemôže dôjsť, ak dlžník vlastní napriek odporovanému právnomu úkonu a ďalším svojim dlhom taký majetok, ktorý stačí k tomu, aby sa z neho veriteľ uspokojil (NS ČR sp. zn. 21 Cdo 2791/99).

Rovnako je nedôvodná aj argumentácia žalobkyne ohľadom dôvodnej obavy, že by žalovaná mohla previesť darované nehnuteľnosti na ďalšie osoby s cieľom vytvoriť zdanie dobromyseľnosti nových nadobúdateľov. Z konania žalovanej nevyplývajú žiadne dôvodné pochybnosti, že by mala predmetné nehnuteľnosti akýmkoľvek spôsobom prevádzať na tretie osoby. Z aktuálneho výpisu z listu vlastníctva č. XXX pre katastrálne územie vyplýva vyznačená poznámka o prebiehajúcom súdnom konaní o určenie neúčinnosti právneho úkonu vedenom na Okresnom súde Trnava, čo znamená, že aj v prípade prevodu vlastníckeho práva žalovanej by nadobúdateľ nemohol byť už len z tohto titulu dobromyseľný, a preto nemožno hovoriť nenávratnom zmarení uspokojenia pohľadávky žalobkyne. Čo sa týka zaťaženia predmetných nehnuteľností právom tretích osôb, tieto boli zaťažené záložným právom v prospech iného veriteľa už v čase uzatvorenia odporovaného právneho úkonu, ako aj v čase darovania, kedy po zriadení záložného práva za účelom zabezpečenia úveru na bývanie následne dochádzalo iba k refinancovaniu tohto úveru v iných bankách, v dôsledku čoho dochádzalo aj k zmene záložného veriteľa. Z uvedeného vyplýva, že nehnuteľnosti sú už pred obdobím uzatvorenia odporovaného právneho úkonu zaťažené za účelom zabezpečenia toho istého úveru. Záver súdu prvej inštancie o tom, že žalobkyňa mala osvedčiť potrebu neodkladnej úpravy pomerov, že by v budúcnosti mohlo dôjsť k nakladaniu s nehnuteľnosťami, je nesprávny a nedôvodný, a preto nariadené neodkladné opatrenie považuje žalovaná za neprímeraný zásah do jej práv a to aj s ohľadom na výšku pohľadávky žalobkyne.

Žalovaná sa nestotožňuje ani s názorom súdu prvej inštancie, že by žalobkyňa osvedčila svoju pohľadávku voči dlžníkovi a ručiteľke, kedy poukazuje na vydaný platobný rozkaz. Žalobkyňa síce predložila k žalobe platobný rozkaz vydaný Okresným súdom Banská Bystrica sp. zn. 16Up/1058/2022 zo dňa 08.08.2022, avšak tento doposiaľ nenadobudol právoplatnosť, nakoľko dlžník a ručiteľka v procesnom postavení žalovaných podali voči nemu odpor v celom rozsahu, a to z dôvodu, že pohľadávku žalobkyne neuznávajú v celom rozsahu. Podľa žalovanej tak v danom prípade nie sú splnené podmienky na odporovateľnosť právneho úkonu, keďže okrem iného žalobkyňa nedisponuje voči dlžníkovi a ručiteľke pohľadávkou priznanou vykonateľným rozhodnutím súdu alebo iným titulom, na základe ktorého by sa exekúcia mohla vykonať. Žalovaná poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6 Cdo 253/2012, v zmysle ktorého sa pod vymáhateľnou pohľadávkou rozumie taká pohľadávka, ktorá bola veriteľovi priznaná vykonateľným súdnym rozhodnutím alebo iným titulom, podľa ktorého možno vykonať exekúciu. Žalovaná poukazuje aj na rozhodnutie Najvyššieho súdu Českej republiky, napríklad rozsudok NS ČR sp. zn. 21 Cdo 2285/2000 alebo sp. zn. 31 Cdo 1704/98, v zmysle ktorého vymáhateľnou pohľadávkou sa rozumie taká pohľadávka, ktorej splnenie možno vynútiť cestou exekúcie, t. j. pohľadávka, ktorá bola veriteľovi priznaná vykonateľným rozhodnutím alebo iným titulom, podľa ktorého možno nariadiť exekúciu.

Podľa žalovanej žalobkyňa nepreukázala dôvodnosť ani trvanie nároku na nariadenie neodkladného opatrenia, keďže v danom prípade nielenže nie sú splnené predpoklady pre odporovateľnosť právneho úkonu, ale ani na nariadenie neodkladného opatrenia, a preto žalovaná navrhuje, aby odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie v napadnutej časti zmenil a návrh žalobkyne na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol. Súčasne žalovaná navrhuje, aby jej odvolací súd priznal voči žalobkyňi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

K odvolaniu žalovanej sa vyjadrila žalobkyňa prostredníctvom právnej zástupkyne s tým, že sa v celom rozsahu stotožňuje s názorom súdu prvej inštancie a jeho odôvodnením v napadnutom uznesení, pričom navrhuje, aby odvolací súd napadnuté uznesenie potvrdil a priznal je plnú náhradu trov konania o neodkladnom opatrení.

Žalovaná v odvolaní nepredkladá žiadne relevantné tvrdenia, ktoré by žalobkyňou uvádzané skutočnosti a uplatňované nároky vyvrátili. Ak by prvoinštančný súd nenariadil neodkladné opatrenie, existovala by dôvodná obava, že vymožitelnosť pohľadávky žalobkyne by bola i naďalej ohrozená a v budúcnosti by bola jej vynútitelnosť nenávratne zmarená. Žalobkyňa trvá na všetkom, čo uviedla a podrobne analyzovala v žalobe a návrhu – s výnimkou toho, že pôvodným vlastníkom vyvedeného majetku neboli dlžník a ručiteľka v rámci svojho bezpodielového spoluvlastníctva, ale len dlžník ako výlučný vlastník. Ide však o okolnosť, ktorá nijako nemení žalobu, nárok žalobkyne, či situáciu s ukrátením ako takú. Potreba nariadiť neodkladné opatrenie preto nebola spochybnená. Napadnuté uznesenie je založené na legitímnych a racionálnych dôvodoch, ktoré boli zo strany žalobkyne riadne osvedčené a súdom v napadnutom uznesení adekvátne ozrejmene. Zároveň žalobkyňa zotráva aj na tom, že darovacia zmluva medzi dlžníkom a žalovanou je voči žalobkyňi neúčinná, čo je aj predmetom prebiehajúceho súdneho konania.

Žalovaná v rámci svojej procesnej obrany uvádza, že údajne „nemá a ani v čase uzavretia odporovaného právneho úkonu nemala žiadnu vedomosť o podnikateľských aktivitách ani o ich výsledkoch, a že nemohla mať vedomosť ani o záväzkoch dlžníka, teda ani o poskytnutom splátkovom úvere...“. Uvedené tvrdenia žalovanej si odporujú s inou časťou jej podaní, nakoľko v rámci odvolania predkladá súdu zostavy z verejne voľne dostupných registrov s ucelenými údajmi o podnikateľských výsledkoch dlžníka (i ručiteľky), popis ich príjmov (síce nekonkrétne, ale vyhlásenia o údajnej majetnosti sa objavujú naprieč oboma podaniami žalovanej), majetku a záväzkov, vrátane uzavretých záložných zmlúv k predmetnej nehnuteľnosti, o histórii, pomeroch a celkovej ekonomike, ktorej bola evidentne žalovaná podrobne a dôsledne svojimi rodičmi informovaná. Žalovaná priložila taktiež odpory svojich rodičov, ktoré podali proti platobného rozkazu v inom súdnom konaní. Je tak evidentné, že sa s rodičmi koordinuje a má už roky plnohodnotné informácie o ich pomeroch. Len toto samotné vylučuje základnú myšlienku jej odvolania, že bola pri dotknutej transakcii údajne „dobromyseľná“ a o ukracujúcom úmysle nemohla vedieť.

Žalovaná obsahom svojho odvolania rovnako potvrdila, že vie pracovať aj s údajmi z ekonomických registrov (fínštát a pod.) a tieto zodpovedajúco vyhodnocovať (bez ohľadu na to, že to robí vo svojom odvolaní účelovo vo svoj prospech).

Zároveň už len samotné konanie o vklade osvedčuje (čo pre účely neodkladného opatrenia postačuje) úmysel dlžníka vyňať predmetnú nehnuteľnosť bezodplatným prevodom z jeho dispozičnej sféry v prospech žalovanej. Správne konanie na katastri totižto prebehlo veľmi rýchlo po tom, ako bolo odoslané dlžníkovi a ručiteľke oznámenie o mimoriadnom zosplatnení úveru. V tejto súvislosti boli predmetné písomnosti doručené dňa 18.02.2022 a účinky povolenia vkladu do katastra nehnuteľností nastali dňa 23.03.2021. I napriek tejto skutočnosti žalovaná v rámci svojej procesnej obrany nepreukazuje hospodársky účel prevodu, ktorý spoločne s dlžníkom zrealizovali, resp. pohnútku prečo uzavrela s dlžníkom darovaciu zmluvu ihneď po tom, ako žalobkyňa pristúpila k mimoriadnej splatnosti úveru jej rodičov. Preto možno objektívne skonštatovať, že ide o prevod účelový s jediným cieľom – ukrátiť vymožitelnosť nárokov žalobkyne.

Žalovaná súčasne argumentuje okrem iného i tým, že údajne nemala reálnu možnosť dozvedieť sa o pohľadávke žalobkyne a že dlžník (jej otec) disponuje nehnuteľnosťami v k. ú. E., v obci E.. Žalobkyňa zdôrazňuje, že k pozemku s parc. č. 399/3 o výmere 5.783 m<sup>2</sup>, s názvom „Orná pôda“ a pozemku parc. č. 401/3 o výmere 691 m<sup>2</sup> s názvom „Orná pôda“ (oba pozemky parcely registra „E“), zapísané na liste vlastníctva č. XXX, v k. ú. E., obci E., okrese Trnava, je dlžník spoluvlastníkom v podiele 1/10 k celku. Súčasne ide o pozemky, ktoré sa nachádzajú mimo zastavaného územia obce s väčším počtom spoluvlastníkov (aj neznámych, bez údajov a pod., čo nakladanie, speňaženie a vôbec hodnotu ako takú týchto pozemkov zásadne obmedzuje). S ohľadom na povahu týchto pozemkov a spoluvlastníckeho podielu, prípadná exekúcia pre účely uspokojenia nárokov žalobkyne by nebola úspešná, nakoľko je veľmi malá pravdepodobnosť, že tieto pozemky bude mať záujem niekto kúpiť. Navyše ich hodnota celkom evidentne nepostačuje na uspokojenie pohľadávky. Zároveň platí, že predať ich za ostatných niekoľko rokov mohol aj sám dlžník a výtazok z nich (ak ide o taký hodnotný majetok) použiť na vykrytie svojich dlhov aj voči žalobkyne. To však neurobil a ani ich nedaroval dcére v rámci ukryvania svojho majetku, čo znamená, že nemá žiadnu reálnu hodnotu.

Žalobkyňa taktiež zdôrazňuje, že ručiteľka nevlastní žiaden nehnuteľný majetok a dosahuje nulové obraty z podnikateľskej činnosti, ktorú žalovaná predostrela v odvolaní. Celkom evidentne však už roky býva v darovanom rodinnom dome, čiže užíva si rovnaké benefity nehnuteľností, a to bez ohľadu na to, či ich vlastnil dlžník alebo žalovaná dcéra.

Žalovaná v odvolaní ďalej poukazuje na podnikateľské výsledky svojich rodičov, ako i to, že pohľadávka žalobkyne môže byť údajne uspokojená z obchodného podielu dlžníka, ktorý má v spoločnosti Export – Import s.r.o. a z obchodného podielu ručiteľky, ktorý má v spoločnosti REMINI s.r.o.. Uvedená argumentácia žalovanej je v tomto smere zavádzajúca, keďže cielene neuvádza skutočnosť, že spoločnosť REMINI s.r.o., ktorej jediným spoločníkom je ručiteľ, nemá podľa verejne dostupných databáz žiadne zisky ani obraty. Jediný kapitál spoločnosti predstavuje základné imanie v zákonnej výške 5.000,- eur, pričom je vôbec otáznne, či aj túto sumu má spoločnosť k dispozícii s ohľadom na to, že spoločnosť nevykonala za dva roky existencie žiadnu obchodnú transakciu a zrejme nemá ani bankový účet. Možno preto konštatovať, že v tomto smere ide len o formálnu existenciu spoločnosti a argumentácia žalovanej, že ručiteľka podniká a dosahuje pravidelné príjmy, je skreslená a ničím nepodložená. Žalovaná zároveň predkladá výsledky podnikateľskej činnosti dlžníka, pričom z predloženého výpisu je zrejme, že spoločnosť dlžníka síce dosiahla v roku 2021 obrat, avšak tento by na úhradu nárokov žalobkyne nepostačoval (aj keby sa prehládlo, že ide o obrat a nie zisk). Zároveň z výkazov je zrejme, že ani príjem dlžníka z tejto spoločnosti by nepostačoval, keďže v osobných nákladoch na zamestnancov (teda dlžníka) má za celý rok 2021 vykázanú sumu vo výške 3.019,- eur (čo je necelých 252,- eur mesačne). V roku 2020 bola táto spoločnosť navyše v strate skoro 11.000,- eur, čo predstavuje viac ako tretinu obratu z roku 2021. Spoločnosť reálne teda disponovala na konci roka 2021 likvidnými prostriedkami vo výške 2.420,- eur. Žalovaná neuviedla ani to, v akom konkrétnom podnikateľskom segmente majú spoločnosti jej rodičov dosahovať príjmy, čo by taktiež dopomohlo k posúdeniu ich bonity.

Podľa žalobkyne žalovaná podstatné informácie vo svojom podaní skreslila alebo úmyselne zatajila, čo vylučuje záver o tom, že čo aj len v náznakoch osvedčila majetnosť dlžníka a ručiteľky.

Celá procesná obrana žalovanej je zavádzajúca, nakoľko tvrdí, že dlžník i ručiteľka údajne dosahujú pravidelné príjmy z podnikania. Od dlžníka (ani ručiteľky) žalobkyňa neviduje už dlhé obdobie žiadne úhrady mesačných splátok pre uspokojenie jej pohľadávky. Dlžníkovi bol poskytnutý úver vo výške 30.000,- eur, pričom toho času dlhuje istinu vo výške 26.221,29 eur, čo v percentuálnom vyjadrení znamená, že dlžník uhradil len 13% poskytnutého úveru. Momentálne neplatí vôbec nič, aj keď si je svojho dlhu evidentne vedomý. V tejto súvislosti poukazuje žalobkyňa na to, že ju dňa 24.08.2022 sám dlžník telefonicky oslovil s tým, že má záujem o splácanie dlhu. Dlžník má voči žalobkyni ešte ďalšie dva splatné a zatiaľ nežalované záväzky, spolu vo výške viac ako 12.200,- eur len na istine. Dlžník nespochybňoval ani titul a ani výšku dlhov, len jej dňa 26.08.2022 adresoval doplňujúcu otázku ohľadom úročenia dlhov, na ktorú mu žalobkyňa obratom poslala odpoveď, pričom následne dlžník prestal komunikovať a začal sa účelovo brániť tak proti platobnému rozkazu, ako aj v rámci koordinovania sa so žalovanou dcérou v tomto konaní. Podľa žalobkyne dlžník ani ručiteľka dostatočným majetkom nedisponujú, napriek tomu, že to žalovaná prezentuje. Toto svoje vyhlásenie však žalovaná ničím nepodložila, a teda nedosahuje rovinu ani len osvedčenia. Ak by dlžník a ručiteľka skutočne mali zabezpečený príjem z podnikania, ako tvrdí žalovaná, a disponovali by zároveň majetkom pre uspokojenie nárokov žalobkyne, dlhy by splácali pravidelne (aspoň čiastočne) a neboli by v omeškani s úhradou záväzkov niekoľko rokov. V rámci mimosúdnej komunikácie z augusta ponúkajú sumu 5.000,- eur a následné splátky vo výške 700,- eur mesačne, čo znamená, že prostriedky na vysporiadanie všetkých svojich dlhov voči žalobkyni nemajú. V tomto smere je preto argumentácia žalovanej absolútne nedôvodná.

Žalovaná má evidentne prehľad o podnikateľských aktivitách dlžníka a zároveň si uvedomuje, že konanie jej rodičov spočíva v ukrátení vymožitelnosti nárokov ich veriteľov (keďže má prehľad aj o jednotlivých úveroch v iných bankách, ako i o jednotlivých záložných zmluvách k predmetnej nehnuteľnosti pre zabezpečenie vymožitelnosti nárokov viacerých veriteľov dlžníka, resp. i ručiteľa). Žalovaná sa v súčinnosti s rodičmi snaží účelovo tiež predĺžiť súdne (nachádzacie) konanie, ktoré prebieha paralelne na upomínacom súde vedené pod sp. zn. 16Up/1058/2022. V predmetnom konaní bol žalobkyni doručený platobný rozkaz, v ktorom upomínací súd uložil dlžníkovi a ručiteľke povinnosť zaplatiť žalobkyni dlžnú sumu spolu s príslušenstvom. V súčasnosti dlžník a ručiteľka podali voči platobnému rozkazu vecne neodôvodnené odpory, ktoré žalovaná pripojila k odvolaniu, čo opätovne potvrdzuje skutočnosť, že žalovaná má vedomosť o vymáhaných nárokoch žalobkyne voči jej rodičom a že s dlžníkom postupujú koordinovane.

Podľa žalobkyne ekonomický význam darovacej zmluvy, ako i ďalšie súvislosti osvedčujú to, že sa dlžník usiluje o vyňatie nehnuteľností z jeho majetkovej sféry pre oddialenie vymožitelnosti pohľadávky žalobkyne. Samotný obsah odvolania túto premisu evidentne potvrdzuje. Ak by darovanie nemalo byť ukracujúce, nie je dôvod, aby sa žalovaná v tomto spore bránila a jednoducho by otcovi vrátila späť nehnuteľnosti, ktoré jej daroval.

Tvrdenie žalovanej, podľa ktorého vraj údajne nemala a súčasne nemá vedomosť o podnikateľských aktivitách, o ich výsledkoch a o záväzkoch dlžníka je absolútne zavádzajúce. Žalovaná o úmysle dlžníka nepochybne vedela. Odhliadnuc od toho, predmetné údaje sú okrem iného aj verejne dostupné na stránkach Finančného riaditeľstva Slovenskej republiky, a teda sú všeobecne známe (K.). Žalovaná navyše nepomenovala ani jediný úkon, ktorý pred darovaním urobila za účelom overenia bonity dlžníka, jeho pomerov či zmyslu darovania. Jednoduché vyhlásenie, že údajne nemala vedomosť v zmysle konštantnej súdnej praxe nestačí. V tejto súvislosti žalobkyňa poukazuje na rozhodnutie Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 5Co/278/2014 a sp. zn. 5Co/278/2016. Podľa žalobkyne samotné údaje na liste vlastníctva k nehnuteľnosti priamo a nepochybne osvedčujú úmysel dlžníka znemožniť vymožitelnosť pohľadávky. Dôvodom je totižto bezodplatný prevod v prospech žalovanej, a to ihneď po tom, ako bola dlžníkovi oznámená predčasná splatnosť úveru. Dlžník sa v súčinnosti so žalovanou usiluje o formálne zmenšenie svojho majetku, čo koliduje s možnosťou riadneho vymoženia nárokov žalobkyne.

Už aj skutočnosť, že predmetná nehnuteľnosť je zaťažená záložným právom v prospech tretej osoby, preukazuje týmto znížený predpoklad riadnej vymožitelnosti nárokov žalobkyne. Navyše samotné založenie nehnuteľností v prospech banky predstavuje ďalší odporovateľný právny úkon, pretože úver, ktorý zabezpečuje, ani nie je dlžníka. Majetok dlžníka tak bol použitý na zabezpečenie úveru tretej osoby. Ukracovania sa tak všetky zúčastnené osoby nedopustili len raz, ale hneď niekoľkokrát.

V súvislosti s námietkou žalovanej o neosvedčení pohľadávky, ktorá je voči dlžníkovi a ručiteľke uplatnená v upomínacom konaní, žalobkyňa uviedla, že aj keď z dôvodu podania odporov platobný rozkaz zatiaľ nie je právoplatný, má žalobkyňa za to, že všetky jej nároky sú osvedčené. Súčasne argumentuje i uznesením Krajského súdu v Trnave č. k. 10Co/31/2018 - 158 zo dňa 05.04.2018, podľa ktorého súd môže nariadiť neodkladné opatrenie z dôvodu obavy z ohrozenia exekúcie aj v prípade, ak je nárok, ktorého uspokojenie má byť predmetom ohrozenej exekúcie, ešte iba v štádiu prebiehajúceho konania vo veci samej (t. j. ak prebieha ešte len základné konanie, a teda aj upomínacie konanie). Vo vzťahu k podmienkam odporovateľnosti žalobkyňa zdôrazňuje, že pod pojmom vymáhateľná pohľadávka sa podľa konštantnej judikatúry (R 44/20012) rozumie aj pohľadávka, ktorá síce nie je ešte priznaná exekučným titulom, ale je žalovateľná, resp. splatná (t. j. keď právo na plnenie sa v čase splatnosti zmení na právny nárok, tzv. actio nata). V prípade žalobkyne ide o pohľadávku, ktorú je možné vymáhať pred súdom v základom (nachádzacom konaní), pre ktorú sa v súčasnosti aj vedie spomínané upomínacie konanie. Odporovateľnosť slúži vo všeobecnosti pre ochranu veriteľov pre uspokojenie ich nárokov, ktoré majú voči dlžníkom, ak títo úmyselne ukracujú ich vymožitelnosť. Súčasne možno vychádzať z premisy, že Občiansky zákonník spája vymáhateľnosť s existenciou splatnej, žalovateľnej pohľadávky, pričom vykonateľnosť je procesná vlastnosť rozhodnutia, teda s ktorou Civilný sporový poriadok spája konkrétne procesné účinky rozhodnutia (a nie pohľadávky).

Podľa žalobkyne je determinujúce to, že dlžník realizuje kroky, ktorými reálne sleduje ukrátenie pohľadávky žalobkyne a v tomto smere je relevantné, že dlžník svojou bezodplatnou transakciou nastolil taký stav, ktorý objektívne znemožňuje uspokojenie pohľadávky žalobkyne z majetku dlžníka. Nie je rozhodujúce, či ide o pohľadávku vymáhateľnú, teda žalovateľnú - splatnú alebo už vykonateľnú. Podmienka odporovateľnosti nemôže byť viazaná striktno na pohľadávku priznanú vykonateľným rozhodnutím, pretože to značne ohrozí vymožitelnosť (ako i vykonateľnosť) pohľadávky – aj s ohľadom na prípadné plynutie zákonných lehôt. Dlžník a ručiteľ v súčasnosti so žalovanou realizujú tendenčne kroky s cieľom oddialenia vymožitelnosti nárokov, nakoľko umelo predlžujú súdne konania jednak vecne neodôvodnenými odpormi, ale aj nedôvodným odvolaním a vyjadrením zo strany žalovanej. To môže okrem iného spôsobiť i uplynutie trojročnej lehoty od momentu realizácie prevodu s ohľadom na dĺžku súdneho konania.

V danom prípade je potreba nariadenia neodkladného opatrenia nevyhnutná. Iba takto je možné zabezpečiť ochranu práv žalobkyne pri súčasnom rešpektovaní hospodárnosti konania. Súd by mal vo vzťahu k napadnutému uzneseniu vždy objektívne posúdiť obsah návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia a vyhodnotiť splnenie všetkých zákonných predpokladov, s prihliadnutým na reálne okolnosti právneho vzťahu a účinky požadovanej procesnej ochrany v právnej sfére všetkých dotknutých subjektov.

Žalovaná svoje odvolanie opiera o odvolacie dôvody podľa ust. § 365 ods. 1 písm. f) a h) CSP, avšak výslovne nešpecifikuje, v čom konkrétne vidí údajné skutkové vady, resp. pri ktorých dôkazoch súd dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam. Vo vzťahu k nariadeniu neodkladného opatrenia súd vychádza z jednotlivých osvedčených skutočností a vyžaduje sa relatívne nižšia miera dokazovania, keďže ide o rozhodnutie, ktoré má len dočasnú povahu. Súčasne žalovaná neuvádza, v čom konkrétne vidí nesprávne právne posúdenie. Súd prvej inštancie aplikoval príslušné právne normy, ako aj ich obsah, čo adekvátne a rozsiahle zdôvodnil v napadnutom uznesení. Zároveň platí aj to, že žiadny dôkaz nemá ultimátnu váhu a súdu postačuje pri neodkladnom opatrení na osvedčenie okolností aj nižšia miera dôkaznej hodnoty ako pri dokazovaní o veci samej, aby vedel zodpovedajúco vyhodnotiť, či k ukráteniu mohlo dôjsť alebo či dlžník svojimi krokmi ukrátenie sleduje. Stačí osvedčenie takejto možnosti, netreba

ju preukázať ako absolútne danú. V tejto súvislosti žalobkyňa poukazuje na uznesenie Krajského súdu v Trnave sp. zn. 11Co/208/2012.

Napadnuté uznesenie sleduje len dočasnú úpravu pomerov sporových strán a neobmedzuje žalovanú neprimerane, z čoho by mala žalobkyňa profitovať. Dočasné obmedzenia nakladania s nehnuteľnosťou majú len zabezpečiť v rámci prebiehajúceho súdneho konania, aby žalovaná potenciálne nezaťažovala, príp. nescudzovala nehnuteľnosť v prospech ďalších osôb, čo by mohlo mať nenávratné a fatálne následky vo vzťahu k vymožitelnosti nárokov žalobkyne. Súčasne napadnuté uznesenie je primerané k sledovanému cieľu a nemení sa tým vlastnícke právo žalovanej k predmetnej nehnuteľnosti.

Žalovaná v rámci odvolacej repliky prostredníctvom právnej zástupkyne uviedla, že žalobkyňa neosvedčila ani nepreukázala dôvodnosť a trvanie nároku na nariadenie neodkladného opatrenia. Žalobkyňa sa v rámci svojho vyjadrenia snaží podsúvať súdu, že s rodičmi má postupovať koordinovane, čo sa týka tvrdeného úmyslu dlžníka ukrátiť svojho veriteľa. Podľa vyjadrenia žalobkyne má mať žalovaná k dispozícii plnohodnotné informácie o ich pomeroch, čo sa týka podnikateľských výsledkov dlžníka, popis ich príjmov, či majetku a záväzkov a v tejto súvislosti aj predkladať dôkazy. Uvedeným tvrdeniam žalobkyne však odporujú jej vyjadrenia v ostatnej časti písomného vyjadrenia, kde už uvádza, že žalovaná nepredložila súdu mnohé iné dokumenty svojich rodičov, ktorými by preukázala ich aktuálne príjmy, ako aj ich celkový majetok. Taktiež žalobkyňa uviedla, že žalovaná ani neuviedla, v akom konkrétnom podnikateľskom segmente majú spoločnosti jej rodičia dosahovať príjmy. Nakoľko predmet ich podnikania je zrejмый aj z obchodného registra, nepovažuje žalovaná za potrebné tieto skutočnosti preukazovať.

Žalobkyňa spochybňuje tvrdenia žalovanej, že nemá a ani v čase uzavretia odporovaného právneho úkonu nemala mať žiadnu vedomosť o podnikateľských aktivitách dlžníka a ručiteľky, o ich výsledkoch ani o záväzkoch dlžníka vrátane poskytnutého splátkového úveru. Podľa žalovanej výkon podnikateľskej činnosti jej rodičov a ich výsledky a záväzky nie je bežná rodinná záležitosť, ktorú by mali bežne spolu riešiť, čo potvrdzuje aj samotný charakter tejto činnosti. Žalovaná taktiež nebola nikdy oprávnená nahliadať do účtovnej evidencie dlžníka ako účtovnej jednotky a na tento úkon nebola dlžníkom ani nikdy splnomocnená. Žalovaná sa o obchodných záležitostiach dlžníka alebo ručiteľa bližšie nezaujímalala. Síce sa žalobkyňa cielene snaží vykresliť žalovanú, ako keby mala všetky informácie o ich podnikaní, ale uvedené nebolo žiadnym spôsobom preukázané, pričom tvrdenia žalobkyne v tomto smere zostali iba v rovine jej úvah. Žalovaná predložila údaje o ich podnikateľskej činnosti z verejne dostupných registrov, teda nepredložila žiadne dokumenty priamo z účtovnej evidencie dlžníka, čo svedčí o tom, že k týmto nemá žiadny prístup, a preto vychádzala iba z informácií dostupných na internete. Čo sa týka jej vedomosti o poskytnutom splátkovom úvere, túto získala žalovaná priamo z obsahu žaloby žalobkyne, kde sa bližšie venuje jej záväzkovému vzťahu s dlžníkom a ručiteľkou vzniknutému titulom zmluvy o splátkovom úvere a dohody o ručení. Uvedené skutočnosti len podporujú tvrdenia žalovanej, že nielenže o výkone podnikateľskej činnosti dlžníka nemá a už vôbec v čase uzavretia odporovaného právneho úkonu nemala žiadne informácie vrátane pohľadávky žalobkyne voči dlžníkovi, ale ani o tvrdenom ukracujúcom úmysle dlžníka nemala a nemohla mať reálne žiadnu vedomosť.

Žalovaná nesúhlasí s názorom žalobkyne, že ostatný nehnuteľný majetok, ktorý vlastní dlžník, nemá mať žiadnu hodnotu a tento nemá postačovať na uspokojenie pohľadávky žalobkyne. K uvedenému záveru dospela žalobkyňa iba na základe jej vlastného subjektívneho hodnotenia, čo však nemá k posúdeniu hodnoty majetku dlžníka žiadnu relevanciu. V tejto súvislosti je potrebné zohľadniť, že sa jedná o pozemky v k. ú. E. v okrese Trnava, teda v oblasti, kde sa vo veľkom realizujú rôzne developerské projekty. Dlžník je síce len podielovým spoluvlastníkom v podiele o veľkosti 1/10, ale po prepočítaní spoluvlastníckych podielov pripadajú na dlžníka pozemky o rozlohe 647 m<sup>2</sup>. V prípade zrušenia podielového spoluvlastníctva a jeho vyporiadania rozdeleným týchto pozemkov medzi spoluvlastníkov podľa výšky ich podielov, by sa dlžník stal výlučným vlastníkom pozemku s veľkosťou jeho spoluvlastníckeho podielu aj s prípadnou možnosťou jeho zmeny na stavebný pozemok. Skutočnosť, že toho času sú tieto pozemky v podielovom spoluvlastníctve ešte neznamená, že sú nepredajné alebo že by nemali žiadnu hodnotu. Neobstojí ani argumentácia žalobkyne, že dlžník mohol

svoj spoluvlastnícky podiel predať a výťažok z nich použiť na vykrytie svojich dlhov voči žalobkyni, nakoľko aj s poukazom na vývoj cien na aktuálnom trhu s nehnuteľnosťami, cena nehnuteľností stále rastie, z čoho následne môže dlžník uspokojiť svoje záväzky aj vo väčšom rozsahu, samozrejme v prípade, ak k uspokojeniu jeho veriteľov nedôjde skôr dobrovoľným splatením zo strany dlžníka. Na doplnenie dáva žalovaná do pozornosti, že výška dlžnej sumy, ktorej sa žalobkyňa voči dlžníkovi a ručiteľovi domáha predstavuje sumu 26.777,58 eur, ktorú je nepochybne možné z doterajšieho majetku dlžníka uspokojiť.

V ďalšom žalobkyňa poukazuje na to, že ručiteľka nevlastní žiaden nehnuteľný majetok a dosahuje nulové obraty z podnikateľskej činnosti. Podľa vyjadrenia žalobkyně, spoločnosť REMINI s.r.o., v ktorej jediným spoločníkom je ručiteľka, nemá podľa verejne dostupných databáz žiadne zisky ani obraty. V tejto súvislosti žalovaná uvádza, že aj keď označená spoločnosť bola založená v septembri 2020, svoju podnikateľskú činnosť začala aktívne vykonávať v roku 2022, z ktorej má ručiteľka zabezpečený aj príjem. Žalovaná rovnako nemôže súhlasiť ani s názorom žalobkyně, že uspokojenie pohľadávky žalobkyně neprichádza do úvahy ani z obratu spoločnosti. V prípade exekúcie je reálne možné postupné uspokojenie pohľadávky žalobkyně z príjmu dlžníka, ktorý dosahuje v tejto spoločnosti, a to aj s poukazom na jej obrat. Dlžník má záujem pohľadávku žalobkyně splniť a za týmto účelom vyvíja aj maximálnu snahu, o čom svedčí samotná skutočnosť, že zo strany dlžníka už došlo k čiastočnému splateniu jeho záväzku, pričom má záujem v jeho splácaní pokračovať, o čom svedčí aj predložená emailová komunikácia žalobkyně a dlžníka predložená žalobkyňou. Aj s ohľadom na čiastočné plnenie záväzku dlžníka je evidentné, že dlžník má príjem, z ktorého môže žalobkyňa dosiahnuť uhradenie svojej pohľadávky.

Žalovaná taktiež odmieta tvrdenia žalobkyně, podľa ktorého sa dlžník v súčasnosti so žalovanou majú usilovať o formálne zmenšenie svojho majetku, kedy žalobkyňa poukazuje na to, že predmetné nehnuteľnosti sú zaťažené záložným právom v prospech tretej osoby. Žalobkyňa zavádza svojimi vyjadreniami, keď uvádza, že k ukračovaniu veriteľa malo dôjsť tým, že majetok dlžníka bol použitý na zabezpečenie úveru tretej osoby. Predmetné nehnuteľnosti boli zaťažené v prospech iného veriteľa už v čase uzatvorenia zmluvy o splátkovom úvere, o ktorú žalobkyňa opiera svoj nárok voči dlžníkovi. Uvedená skutočnosť bola zrejماً aj z katastra nehnuteľností, teda žalobkyňa už v čase uzavretia zmluvného vzťahu s dlžníkom mala, resp. mohla mať o tom vedomosť. Následne dochádzalo už len k zmene záložného veriteľa z dôvodu refinancovania pôvodného úveru. Teda argumentácia žalobkyně, že by malo dôjsť k ukráteniu uspokojenia jej pohľadávky práve zaťažením predmetných nehnuteľností, je neopodstatnená, keďže dotknuté nehnuteľnosti sú zaťažené záložným právom na účely zabezpečenia totožného úveru už z obdobia predchádzajúceho uzatvoreniu úverového vzťahu so žalobkyňou.

Žalovaná nesúhlasí ani s názorom žalobkyně, že v danom prípade potreba nariadenia neodkladného opatrenia je nevyhnutná pre ochranu jej práv. Navrhovaným neodkladným opatrením sa má zabezpečiť, aby žalovaná potenciálne nescudzovala, resp. nezaťažovala nehnuteľnosti v prospech ďalších osôb, čo by podľa názoru žalobkyně malo mať nenávratné následky. Rovnako ani s týmto názorom nemôže žalovaná súhlasiť. Nielenže z konania žalovanej nevyplývajú žiadne dôvodné obavy o prípadnom scudzení, resp. zaťažení nehnuteľností, ale navyiac ani v prípade ich nadobudnutia tretími osobami by nebola daná ich dobromyseľnosť, nakoľko už len z listu vlastníctva č. XXX pre katastrálne územie, na ktorom sú dotknuté nehnuteľnosti zapísané, je okrem poznámky ohľadom nariadeného neodkladného opatrenia zrejماً aj poznámka o prebiehajúcom súdnom konaní o určenie neúčinnosti právneho úkonu vedenom na Okresnom súde Trnava. S poukazom na uvedené sa nemožno stotožniť s argumentáciou žalobkyně, že by sa v prípade prevodu vlastníckeho práva žalovanej malo jednať o nenávratné zmarenie pohľadávky žalobkyně. Navyiac žalobkyni svedčí aj právo na náhradu voči tomu, kto mal z tohto úkonu prospech, teda voči žalovanej, preto nemožno v danom prípade hovoriť o nezvratnom stave.

Žalobkyňa žiadnym spôsobom neosvedčila a nepreukázala, že by žalovaná mala v úmysle ukrátiť uspokojenie jej pohľadávky, nakoľko disponuje ďalším majetkom, resp. príjmom, z ktorého je možné jej pohľadávku uspokojiť. Žalobkyňa má taktiež svoju pohľadávku zabezpečenú aj ručiteľským vyhlásením na základe dohody o ručení. Rovnako je potrebné zohľadniť aj skutočnosť, že zo strany dlžníka dochádza

k čiastočnému plneniu svojho záväzku voči žalobkyni, čo vyplýva aj z aktuálnej výšky dlžnej sumy uvedenej žalobkyňou. Preto má žalovaná za to, že nariadením navrhovaného neodkladného opatrenia by došlo k neprimeranému zásahu do jej vlastníckych práv, a to aj s ohľadom na výšku samotnej pohľadávky v porovnaní s hodnotou dotknutých nehnuteľností. Nakoľko v danom prípade nie sú splnené zákonné podmienky pre úspešne odporovanie právneho úkonu, nie je dôvod ani na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým sa má zabezpečiť, aby žalovaná s predmetnými nehnuteľnosťami dočasne nenakladala.

Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 ods. 1 CSP), potom čo zistil, že odvolanie je podané včas a oprávnenou osobou (§ 355 a § 357 CSP), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 2, § 357 písm. d/ CSP), po skonštatovaní, že odvolanie má zákonom predpísané náležitosti (§ 363 CSP) a že žalovaná použila zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 367 ods. 3 CSP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 CSP a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie žalovanej nie je dôvodné.

Predmetom prieskumu odvolacieho súdu, s poukazom na skutočnosť osvedčenú obsahom spisu, odôvodnenie preskúmaného uznesenia i argumenty žalovanej použité v odvolacom konaní bolo posúdiť, či súd prvej inštancie správne rozhodol, keď nariadil neodkladné opatrenie v znení uvedenom vo výroku I.

Podľa § 324 ods. 1 CSP, pred začatím konania, počas konania a po jeho skončení súd môže na návrh nariadiť neodkladné opatrenie.

Podľa § 325 ods. 1 CSP, neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

Podľa § 325 ods. 2 písm. c) CSP, neodkladným opatrením možno strane uložiť najmä, aby nenakladala s určitými vecami alebo právami.

Predmetom konania vedeného na súde prvej inštancie pod sp. zn. 11C/40/2022 je odporovateľnosť právneho úkonu. Spolu s podaním žaloby podala žalobkyňa návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým by bolo žalovanej uložené, aby ako vlastník nenakladala s nehnuteľnosťami, ktoré boli predmetom odporovateľného právneho úkonu.

Predmetom odvolacieho konania je preskúmanie správnosti postupu a uznesenia súdu prvej inštancie, ktorým bolo návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia vyhovené.

Neodkladným opatrením sa sleduje procesná ochrana porušeného alebo ohrozeného práva do doby využitia procesných mechanizmov, slúžiacich na realizáciu práva na súdnu ochranu, bez ďalšieho porušovania alebo ohrozovania práva, o ochranu ktorého žalujúca strana žiada. Nepriznáva sa ním žiaden nárok a pri jeho nariaďovaní prevláda záujem na rýchlosti rozhodnutia nad požiadavkou úplnosti skutkových zistení.

Z ust. § 324 a nasl. CSP vyplýva, že zákon predpokladá iba dva dôvody pre nariadenie neodkladného opatrenia ako formy procesného zabezpečenia, a to jednak potrebu bezodkladne upraviť pomery a jednak obavu, že exekúcia bude ohrozená. Neodkladné opatrenie pritom súd môže nariadiť iba na návrh. Osobitnej povahy tohto procesného inštitútu zodpovedá zjednodušený a zrýchlený procesný postup pri rozhodovaní o návrhu na jeho nariadenie. Súd spravidla rozhodne bez vylúčeného a vyjadrenia

strán a bez nariadenia pojednávania. Žiadne dokazovanie v zmysle § 185 a nasl. CSP súd nevykonáva (a pre krátkosť času ani zvyčajne nemôže) a pri rozhodovaní vychádza z obsahu návrhu a zo skutočností, ktoré boli osvedčené.

Základnými predpokladmi pre nariadenie neodkladného opatrenia, ktoré súd musí skúmať, je potom osvedčenie existencie právneho vzťahu medzi sporovými stranami, navrhovateľom tvrdené a osvedčené skutočnosti odôvodňujúce potrebu neodkladnej úpravy pomerov alebo obavu z ohrozenia exekúcie (princíp opodstatnenosti), že uložením požadovanej povinnosti alebo obmedzenia objektívne možno dosiahnuť ochranu, ktorej sa navrhovateľ domáha (princíp efektívnosti), že navrhovaným neodkladným opatrením, pokiaľ bude mať dočasný charakter, nebude vytvorený nenávratný stav, že právne účinky neodkladného opatrenia neobmedzia povinnú osobu neprimeraným spôsobom a nad nevyhnutný rozsah (princíp proporcionality), a že sledovaný účel nemožno dosiahnuť zabezpečovacím opatrením (princíp subsidiarity).

V tomto prípade neprichádza do úvahy nariadenie zabezpečovacieho opatrenia, nakoľko takýmto rozhodnutím sa nedosiahne sledovaný účel, a tiež zabezpečovacím opatrením môže súd zriadiť záložné právo len na veciach, právach alebo iných majetkových hodnotách dlžníka, keď v tomto prípade žalovaná nie je dlžníkom žalobcu.

Pokiaľ ide o vecnú správnosť napadnutého uznesenia, ktorým prvoinštančný súd vyhovel návrhu žalobkyne a nariadil neodkladné opatrenie, ktorým žalovanej v podstate zakázal nakladať s označenými nehnuteľnosťami, odvolací súd dospel k záveru, že zatiaľ v tomto štádiu konania bez vykonania riadneho dokazovania vo veci samej by bolo predčasné tvrdiť, že nárok uplatňovaný žalobou vo veci samej o určenie neúčinnosti právneho úkonu, je očividne vylúčený. Hoci žalovaná v podanom odvolaní skutkové tvrdenia žalobkyne spochybňuje, na potvrdenie alebo vyvrátenie skutočností, či je žaloba dôvodná, bude nevyhnutné vykonať dokazovanie a celú vec skutkovo i právne vyhodnotiť. S prihliadnutím na uvedené považoval odvolací súd prvú zákonnú podmienku pre nariadenie neodkladného opatrenia za splnenú.

Odvolací súd bol tiež toho názoru, že v danom prípade je splnená i druhá zo základných podmienok pre nariadenie neodkladného opatrenia, a to osvedčenie, že existuje obava, že prípadná exekúcia bude ohrozená. Vo veci samej sa žalobkyňa domáha určenia neúčinnosti právneho úkonu, čo znamená, že v prípade úspechu jej žaloby, by bol odporovateľný právny úkon (darovacia zmluva) voči veriteľovi (žalobkyňi) relatívne neúčinný, čo znamená, že žalobkyňa ako veriteľ by sa mohla na základe právoplatného rozsudku domáhať uspokojenia svojej pohľadávky z predmetu sporného právneho úkonu. Právoplatný rozsudok v konaní o odporovateľnosti právneho úkonu sa totiž vzťahuje na konkrétny majetok a nie na osobu žalovaného (§ 42b ods. 2 Občianskeho zákonníka), ktorý sa nestáva povinným v exekúcii, ale právne účinky úspešného odporu sa prejavujú voči žalovanému v tom zmysle, že v rámci exekučného konania proti dlžníkovi (F. B.) je povinný strpieť vedenie exekúcie (speňaženie) na predmet z odporovateľného právneho úkonu, ktorého bol účastníkom. Veriteľ teda môže viesť proti povinnému dlžníkovi exekúciu za rovnakých podmienok, ako keby k spornému prevodu nedošlo, iba s tým rozdielom, že exekúciou postihnutý majetok patrí osobe, ktorá mala z odporovateľného úkonu prospech a ktorá je povinná takúto exekúciu strpieť (žalovaná).

Prípadná exekúcia by však bola ohrozená, ak by žalovaná ešte pred právoplatným skončením konania o neúčinnosť právneho úkonu previedla sporné nehnuteľnosti na tretiu osobu, v ktorom prípade by uspokojenie pohľadávky exekúciou predmetných nehnuteľností na základe právoplatného rozsudku vydaného v tomto konaní nebolo možné. Exekúciu by v tomto prípade bolo možné viesť na iný majetok žalovanej, a to do výšky hodnoty majetku predstavujúceho prospech z pôvodne odporovaného právneho úkonu, čo však predpokladá existenciu ďalšieho vykonateľného súdneho rozhodnutia ukladajúceho adresátovi odporu povinnosť na náhradu v zmysle § 42b ods. 4 Občianskeho zákonníka. Takýto postup by však bol značne neefektívny a viedol by len k množeniu súdnych sporov. Vzhľadom na uvedené je žiaduce, aby vo vlastníckych vzťahoch k predmetným nehnuteľnostiam nevznikali zmeny, pretože

autoritatívne súdne rozhodnutie by sa mohlo stať problematické zrealizovať, pokiaľ by medzčasom nehnuteľnosti boli prevedené a ich vlastníctvo by svedčalo v prospech iného. Preto je daná potreba bezodkladnej úpravy pomerov nariadeným neodkladným opatrením, čím pomínie hrozba zmarenia prípadnej exekúcie, dôjde k dočasnej stabilizácii pomerov a umožní sa ničím nerušené judikovanie súdu vo veci samej. Zároveň tým nedôjde ani k obmedzeniu či ohrozeniu práv žalovanej k predmetným nehnuteľnostiam v neprímeranom rozsahu, nakoľko žalovaná nebude žiadnym spôsobom obmedzovaná v ich bežnom užívaní.

V posudzovanej veci prebieha súčasne konanie vo veci samej o neúčinnosť právneho úkonu (darovacej zmluvy) o prevode predmetných nehnuteľností, zo záväzkového dlžníka žalobcu na žalovanú. Súd prvej inštancie považoval za osvedčenú existenciu záväzkového vzťahu žalobkyne a jej dlžníka, ako aj pohľadávky žalobkyne voči záväzkovému dlžníkovi vo výške 26.777,58 eur, na základe predčasného zosplatnenia úveru, ktorú pohľadávku žalobkyňa si uplatňuje voči dlžníkovi v základnom konaní (žaloba na upomínací súd). Osvedčené mal, že po vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru dňa 12.02.2021 boli nehnuteľnosti evidované na liste vlastníctva č. XXX pre k. ú. C. prevedené dňa 23.03.2021 darovacou zmluvou na žalovanú. Hoci z listu vlastníctva nevyplýva, že predchádzajúcimi vlastníkmi nehnuteľností boli dlžník a ručiteľka, vzhľadom na ich trvalý pobyt na adrese C. D. XX a súpisné číslo XX rodinného domu vo C., je táto okolnosť vysoko pravdepodobná, a teda nie je vylúčená. Z uvedeného po posúdení časových súvislostí a s poukazom na trvalý pobyt žalovanej, dlžníka a ručiteľky, ich zhodné priezviská, ako aj s poukazom na vekový rozdiel medzi nimi (z čoho možno usudzovať príbuzenský pomer), možno mať pre účely vydania neodkladného opatrenia za osvedčené (a teda nie vylúčené), že k uzavretiu darovacej zmluvy došlo s úmyslom zmariť dosiahnutie účelu odporovacej žaloby. Uvedeným konaním sa zjavne oslabila pozícia žalobkyne ako veriteľa dlžníka a ručiteľky, pretože boli prevedené nehnuteľnosti, z ktorých by mohla žalobkyňa ako veriteľ svoju zatiaľ nejudikovanú, ale predbežne osvedčenú pohľadávku uspokojiť, keď bolo súdom (v súlade s § 185 ods. 2 CSP) zistené, že dlžník a ručiteľka nevlastnia taký nehnuteľný majetok, z ktorého by bolo možné uspokojenie pohľadávky žalobkyne ako veriteľa (pozn. dlžník vlastní iba podiel 1/10 na ornej pôde a ručiteľka nevlastní žiadne nehnuteľnosti). Žalobkyňa osvedčila dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana, keďže osvedčila svoj nárok voči dlžníkovi a ručiteľke, ktorí sa s najväčšou pravdepodobnosťou zbavujú majetku, pričom žalobou chce zabrániť ďalšiemu nakladaniu s majetkom, z ktorého by mohla dosiahnuť uspokojenie svojich nárokov, a tým odstrániť neistotu vo svojom postavení a zabrániť neúspešnosti exekúcie.

Odvolací súd sa s uvedeným stotožňuje a vzhľadom na skutočnosť, že záväzkový dlžník nevlastní iný majetok, ktorý by postačoval na uspokojenie pohľadávky žalobkyne a napriek opačným tvrdeniam žalovanej, ktorá poukazovala na to, že dlžník okrem nehnuteľností v zmysle darovacej zmluvy má naďalej vo vlastníctve aj nehnuteľnosti zapísané na liste vlastníctva č. XXX nachádzajúce sa v k. ú. E. v okrese Trnava a z uvedeného možno logicky vyvodiť, že v prípade, ak by dlžník mal úmysel ukrátiť žalobkyňu, zbavil by sa všetkého svojho majetku, a nie len jeho časti a tiež, že okrem nehnuteľného majetku dlžník vlastní aj ďalší majetok, a to 100 % obchodný podiel v obchodnej spoločnosti Export - Import s.r.o., kde je zároveň aj konateľom, teda má aj zabezpečený pravidelný príjem, z ktorého je možné tiež pohľadávku žalobkyne uspokojiť a čo sa týka ručiteľky, rovnako je naďalej vlastníčkou 100 % obchodného podielu v obchodnej spoločnosti REMINI s.r.o., kde je taktiež aj konateľkou, s ohľadom na vyjadrenie žalobkyne, k uvedenému tvrdeniu žalovanej, mal i odvolací súd dôvodne za osvedčené také zmenšenie majetku dlžníka, ktoré neumožní uspokojenie pohľadávky žalobkyne ako veriteľa z dlžníkovho majetku. Pokiaľ má dlžník pravidelný príjem a možnosť úhrady svojho záväzku voči žalobkyňi, napr. i predajom vyššie spomínanej nehnuteľnosti v k. ú. E., je otázne, prečo doteraz k úhrade svojho záväzku nepristúpil.

Dôvodnosť nároku žalobkyne, ktorému sa má poskytnúť procesná ochrana, bola preto osvedčená, keďže v konaní o nariadenie neodkladného opatrenia je postačujúce ak navrhovateľ osvedčí existenciu nároku vo veci samej, nevyžaduje sa preukázanie jeho opodstatnenosti (porov. uznesenie NS SR sp. zn. 7 Cdo 144/2013). Osvedčenie uvádzaných skutočností neznamená a nezaručuje dôvodnosť podania žaloby vo veci samej. Aj keď žalovaná argumentuje tým, že žalobkyňa nedisponuje voči dlžníkovi a ručiteľke pohľadávkou priznanou vykonateľným rozhodnutím súdu alebo iným titulom, na základe ktorého by exekúciu mohla vykonať, nie je sporným tá skutočnosť, že žalobkyňa si uplatňuje

svoj nárok vyplývajúci zo zmluvy o splátkovom úvere v konaní na upomínacom súde, pričom zároveň odvolací súd poukazuje na rozhodnutie Veľkého senátu (uznesenie Najvyššieho súdu SR zo 17. mája 2022, sp. zn. 1VCdo/1/2022), zverejnené v Zbierke stanovísk NS a rozhodnutí SR 1/2022, kde uviedol, že vymáhateľná pohľadávka v zmysle § 42a ods. 1 OZ je pohľadávka, ktorú možno vymáhať v základnom súdnom konaní. Nárok žalobkyne tak v tomto štádiu konania nie je vylúčený. Dočasnou úpravou neodkladným opatrením sa neprejudikujú práva a povinnosti strán konania, ani posúdenie právneho vzťahu medzi nimi. Výrok neodkladného opatrenia má len zabrániť zhoršovaniu právnej pozície žalobkyne, pri uchádzaní sa o konečnú súdnu ochranu do právoplatného skončenia plnenia vo veci samej, ktoré si vyžaduje dokazovanie (nielen osvedčovanie).

Ako bolo už uvedené, naplnená bola aj ďalšia zákonná podmienka nariadenia neodkladného opatrenia, a to potreba bezodkladnej úpravy pomerov neodkladným opatrením. V dôsledku prevodu predmetných nehnuteľností na žalovanú (darovacou zmluvou, ktorej vklad bol povolený dňa 23.03.2021), teda v krátkom čase po mimoriadnom zosplatnení pohľadávky zo strany žalobcu (12.02.2021), je osvedčená i dôvodná obava nakladania s predmetnými nehnuteľnosťami do právoplatného skončenia konania vo veci samej.

K argumentácii žalovanej v tom, že v čase uzatvorenia zmluvy o splátkovom úvere medzi žalobkyňou a dlžníkom (dňa 13.02.2019) bola nehnuteľnosť zaťažená záložným právom v prospech iného veriteľa, odvolací súd udáva, že žalovaná je zapísaná ako vlastníka predmetných nehnuteľností, ktorému prislúchajú dispozičné oprávnenia vlastníka (predovšetkým vec užívať a disponovať s ňou). Podľa uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Obo 21/2001 podmienky pre to, aby boli predbežným opatrením (neodkladným opatrením) upravené pomery tak, že sa účastníkovi zakáže disponovať s nehnuteľnosťou, môžu byť splnené i vtedy, ak je nehnuteľnosť zaťažená záložným právom zriadeným v prospech tretej osoby.

Podstatou odporovateľnosti je neúčinnosť právneho úkonu voči tretej osobe, ktorá znamená, že veriteľ môže požadovať uspokojenie svojej pohľadávky z predmetu odporovaného právneho úkonu tak, akoby k tomu úkonu vôbec nedošlo.

V posudzovanej veci žalobkyňa sleduje procesnú ochranu práva domáhať sa uspokojenia pohľadávky z toho, čo odporovateľným právnym úkonom z dlžníkovho majetku ušlo (v prípade úspešnej odporovateľnosti právneho úkonu právo domáhať sa peňažnej náhrady vzniká nemožnosťou primárneho uspokojenia pohľadávky z predmetu odporovaného právneho úkonu).

V dôsledku zákonných oprávnení žalovanej, ako zapísaného vlastníka, predmetné nehnuteľnosti mohli by sa dostať do dispozičnej sféry tretích osôb, čím by sa sťažilo alebo znemožnilo naplnenie podstaty odporovateľnosti právneho úkonu.

K odvolacej námietke žalovanej, že nemala žiadne informácie o konaní dlžníka, dlžník nemal úmysel poškodiť veriteľa a žalovaná ani o žiadnom úmysle dlžníka ukrátiť svojho veriteľa žiadnu vedomosť nemala, odvolací súd poukazuje opäť na tú skutočnosť, že nárok žalobcu v tomto štádiu nie je vylúčený a uvedené bude predmetom dokazovania vo veci samej.

Ďalšou odvolacou argumentáciou žalovanej sa už odvolací súd nezaoberal, keďže nemala vplyv na rozhodnutie vo veci.

Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie z dôvodu vecnej správnosti podľa § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil.

V súlade s ust. § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania o nariadenie neodkladného opatrenia, v prípade neodkladného opatrenia, ktoré nie je neodkladným opatrením vo veci samej (§ 123 a § 128 ods. 1 CSP), rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa bude konanie končiť.

Toto uznesenie bolo prijaté v odvolacom senáte pomerom hlasov 3 : 0.

#### **Poučenie:**

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prevej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).